உன்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி

ஒண்கடலிற் தேனமுத துணர்வூறி

இன்பரஸத்தேப் பருகிப் பலகாலும்

என்றனுயிற்க் காதரவுற் ருள்வாயே

தம்பி தனக்காக வனத்தனைவோனே

தந்தை வலத்தால் அறுள் கைக் கனியோனே

அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொறுளோனே

ஐந்துகரத் தானை முகப் பெருமாளே